
Sesijas dokuments

A8-0360/2015

9.12.2015

ZIŅOJUMS

par ES finanšu pakalpojumu regulējuma izvērtēšanu un jauniem uzdevumiem
— efektīvāka un lietderīgāka ES finanšu nozares regulējuma un kapitāla tirgu
savienības satvara ietekme un virzība uz šī satvara izveidi
(2015/2106(INI))

Ekonomikas un monetārā komiteja

Referents: *Burkhard Balz*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
PASKAIDROJUMS	17
RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS	19
ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	23

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par ES finanšu pakalpojumu regulējuma izvērtēšanu un jauniem uzdevumiem — efektīvāka un lietderīgāka ES finanšu nozares regulējuma un kapitāla tirgu savienības satvara ietekme un virzība uz šī satvara izveidi (2015/2106(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu „Kapitāla tirgu savienības veidošana” (COM(2015)0063) un Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par to¹,
- ņemot vērā *Jacques de Larosière* vadītās augsta līmeņa grupas ES finanšu uzraudzības jautājumos 2009. gada 25. februāra ziņojumu,
- ņemot vērā Bāzeles Banku uzraudzības komitejas 2015. gada jūlija ziņojumu par banku uzraudzības ietekmi un atbildību,
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu „Sākotnējās pārdomas par šķēršļiem dziļu un integrētu ES kapitāla tirgu attīstībai” (SWD(2015)0013),
- ņemot vērā Padomes secinājumus par kapitāla tirgu savienību, ko Ekonomikas un finanšu padome pieņēma 2015. gada 19. jūnijā,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 26. novembra paziņojumu „Investīciju plāns Eiropai” (COM(2014)0903),
- ņemot vērā ECON komitejas ziņojumu² „ES finanšu pakalpojumu tiesību aktu saskaņotības uzlabošana”, ko komiteja pieņēma 2014. gada 30. janvārī,
- ņemot vērā Komisijas 2014. gada 15. maija paziņojumu “Finanšu regulējuma programmas pārskats” (COM(2014)0279),
- ņemot vērā Komisijas dienestu darba dokumentu „Finanšu regulējuma darba kārtības ekonomiska pārskatīšana” (SWD(2014)0158),
- ņemot vērā 2014. gada 11. marta rezolūciju par Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) pārskatīšanu³,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) uzdevumu un organizāciju (COM(2014)0508),
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu par Eiropas Uzraudzības iestāžu (EUI) un Eiropas Finanšu uzraudzības sistēmas (EFUS) darbību (COM(2014)0509),

---

¹ Pieņemtie teksti, [P8_TA\(2015\)0268](#).

²

<http://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201402/20140210ATT79138/20140210ATT79138EN.pdf>.

³ Pieņemtie teksti, [P7_TA\(2014\)0202](#).

- ņemot vērā Parlamenta 2014. gada 26. februāra rezolūciju par Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansējumu¹,
  - ņemot vērā Komisijas 2014. gada 27. marta paziņojumu “Eiropas ekonomikas ilgtermiņa finansēšana” (COM(2014)0168),
  - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 19. maija paziņojumu „Labāks regulējums labāku rezultātu sasniegšanai — ES programma” (COM(2015)0215),
  - ņemot vērā Komisijas 2015. gada 19. maijs paziņojumu „Priekšlikums iestāžu nolīgumam par labāku regulējumu” (COM(2015)0216),
  - ņemot vērā Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas 2015. gada marta ziņojumu par valsts riska darījumu regulējumu²,
  - ņemot vērā Apvienotās Karalistes Banku standartu parlamentārās komisijas galīgo ziņojumu „*Changing banking for good*”,
  - ņemot vērā Reglamenta 52. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu un Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas atzinumu (A8-0360/2015),
- A. tā kā 2007.–2008. gada finanšu krīzi un tās plašo negatīvo ietekmi cita starpā izraisīja tas, ka aizvien sarežģītākiem tirgiem un produktiem trūkst piemērota un kvalitatīva finanšu pakalpojumu regulējuma; tā kā pēdējos gados ir uzsākta vērienīga ES finanšu nozares reformu programma, lai stiprinātu finanšu regulējumu un uzraudzību, atjaunotu finanšu stabilitāti, finanšu sistēmu padarītu noturīgāku pret satricinājumiem, ierobežotu riskus nodokļu maksātājiem un labāk kalpotu investoru vajadzībām un reālās ekonomikas finansēšanas vajadzībām; tā kā, lai gan izaugsmes perspektīva Eiropā ir uzlabojusies, tomēr pilnīga atgūšanās vēl nav sasniegta;
- B. tā kā būtiskas izmaiņas ir notikušas un joprojām turpinās visās finanšu nozarēs, tostarp attiecībā uz banku darbību, apdrošināšanu, vērtspapīru tirgiem, investīciju fondiem un finanšu tirgus infrastruktūru;
- C. tā kā finanšu nozares regulējuma reformas transponēšana un īstenošana joprojām turpinās un vēl nav pabeigta un vairākas būtiskas reformas ir vēl jāveic, un jo īpaši daudzi deleģētie un īstenošanas tiesību akti vēl nav pabeigti; tā kā situācijai banku un apdrošināšanas nozarē, kā arī finanšu tirgos raksturīgas pastāvīgas izmaiņas un inovācija, tādēļ šo nozaru regulējums ir pastāvīgi jāizvērtē, lai nodrošinātu proporcionālītāti un efektivitāti un attiecīgi pastāvīgi pielāgotu šo regulējumu;
- D. tā kā kapitāla tirgus Savienībā joprojām ir sadrumstalots; tā kā kapitāla tirgu savienība (KTS) potenciāli var nodrošināt vērtīgu sistēmu vienlīdzīgas piekļuves garantēšanai finansējumam MVU visā ES un inovatīvu tirgus finansējuma avotu piesaistes

¹ Pieņemtie teksti, [P7_TA\(2014\)0161](#)

²

<http://www.esrb.europa.eu/pub/pdf/other/esrbreportregulatorytreatmentsovereignexposures032015.en.pdf?29664e3495a886d806863aac942fcdae>.

veicināšanai; tā kā konkrēts aizdevumu deficīts MVU un mikrouzņēmumiem izriet arī no ekonomiskās nestabilitātes un mērķtiecīgu risinājumu trūkuma reālās ekonomikas vajadzībām; tā kā nereti kā piemērs tiek minēta ASV kapitāla tirgus sistēma, taču tā būtiski atšķiras no ES īstenotās banku darbības un to nevajadzētu ne pārņemt, ne izmantot kā gatavu paraugu; tā kā KTS var stiprināt kapitāla tirgus Eiropas Savienībā, papildinot banku finansējuma nozari; tā kā pēc finanšu krīzes ASV banku aizdevumu izsniegšana uzņēmumiem ir attīstījies spēcīgāk nekā kapitāla tirgu finansējums,

Pašreizējās sistēmas izvērtējums un problēmas

1. norāda, ka Komisijas paziņojumā „Finanšu regulējuma programmas pārskats” ir sniegts pirmais pārskats par finanšu nozares reformām, bet nav dots pilnīgs novērtējums un kvantitatīva analīze par kopējo ietekmi un mijiedarbību starp atsevišķiem pasākumiem;
2. atzinīgi vērtē Komisijas investīciju jomas tiesību aktu paketi, tostarp par KTS; uzsver, ka nepieciešams papildinošs nebanku finansējums uzņēmumiem, turklāt vienam no KTS izveides pamatprincipiem jābūt lielākas uzmanības pievēršanai kapitāla tirgu galalietotājiem, t. i., uzņēmumiem un investoriem; uzsver, ka efektīva un iedarbīga finanšu pakalpojumu sistēma, kas nodrošina finanšu stabilitāti, ir priekšnoteikums, lai palielinātu (ilgtermiņa) investīcijas un veicinātu izaugsmi konkurētspējīgā Eiropas ekonomikā; uzsver saikni starp ekonomikas un finanšu stabilitāti; turklāt uzsver, ka uzticama ekonomikas politika, efektīvas strukturālās reformas un pienācīga budžeta politika veido pamatu reālās ekonomikas stabilitātei un izaugsmes potenciālam dalībvalstīs un ES; atzīst, ka kapitāla tirgiem var būt nozīmīga loma nepieciešamā finansējuma piesaistē dalībvalstu ekonomikā;
3. atzīst, ka pašreizējā finanšu un parāda krīze ir radījusi vēl nepieredzētas nelabvēlīgas sekas, kas jo īpaši skar reālo ekonomiku un nodokļu maksātāju naudu; šajā kontekstā atzinīgi vērtē Eiropas iestāžu pēdējo piecu gadu laikā pieņemto finanšu regulējumu, kas ir nostiprinājis Eiropas finanšu arhitektūru pret turpmākām krīzēm; atzinīgi vērtē Komisijas KTS rīcības plānu; atzinīgi vērtē to, ka efektīvu patērētāju un investoru aizsardzības līmeni Komisija ir noteikusi par vienu no KTS pamatprincipiem;
4. atzīst finanšu regulējuma sasniegumus, reaģējot uz finanšu krīzes ietekmi; norāda uz bažām par pieaugošo sarežģītību, kas izpaužas kā lielāks apjoms, detalizācija un slāņu skaits regulējumam un uzraudzībai, paredzot prasības starptautiskā, Eiropas un valsts līmenī; norāda, ka sarežģītais regulējums atspoguļo arī sarežģītos finanšu tirgus, tostarp finanšu instrumentus, tirgus infrastruktūru un iestādes; uzsver, ka sarežģītāka regulējuma un stingrāku priekšnosacījumu ieviešana var nelabvēlīgi ietekmēt investīcijas; uzskata, ka regulējuma sarežģītība ir jārisina arī attiecībā uz jautājumu par tā piemērošanu finanšu produktu nefinansiāliem galalietotājiem; uzsver, ka nepieciešama starptautiska regulatīvā sadarbība globālā sistēmā ar uzlabotu sadarbību un lielāku pārskatatbildību;
5. norāda, ka stabilai un noturīgai KTS ir jāņem vērā savstarpējā atkarība ar citiem finanšu sektoriem, jāizpēta tirgū pieejamie papildu finansējuma avoti reālajai ekonomikai un galvenokārt jābalstās uz jau esošām struktūrām; uzsver, ka ir nepieciešama holistiska pieeja attiecībā uz ES finanšu pakalpojumu regulējumu, kurā KTS kalpo kā papildelements banku finansējumam; prasa KTS papildus orientācijai uz uzņēmumu finansēšanu atspoguļot patērētāju un investoru viedokli; tādēļ Komisijai būtu cieši

- jāsadarbojas ar ESRK, EUI un kompetentajām valsts iestādēm, lai novērstu neatbilstības attiecībā uz pieeju, kas varētu apdraudēt KTS mērķu izpildi; aicina Komisiju izmantot labi funkcionējošu paraugpraksi, lai izveidotu kapitāla tirgu visai Savienībai;
6. norāda, ka tiesību akti ne vienmēr ir vispiemērotākais politikas risinājums un ka būtu pienācīgi jāņem vērā nelegislatīvas un uz tirgu orientētas pieejas;
  7. aicina Komisiju īstenot integrētu pieeju attiecībā uz KTS un pievērst uzmanību citām politikas programmām, piemēram, vienotā digitālā tirgus izveidei un notiekošajām reformām uzņēmējdarbības tiesību un korporatīvās pārvaldības jomā; turklāt uzskata, ka Komisijai būtu jāņem vērā jaunākie tehnoloģiju sasniegumi; šajā sakarā pauž bažas par kibernetikas apdraudējumiem un lūdz Komisiju nodrošināt, lai tā būtu integrēta dimensija ES stratēģijā;
  8. uzskata, ka iedarbīgam un efektīvam ES finanšu pakalpojumu regulējumam vajadzētu būt saskaņotam, konsekventam (arī starpnozaru līmenī), samērīgam un bez pārmērīgas sarežģītības, lai novērstu juridisko nenoteiktību, regulējuma arbitrāžu un augstas darījumu izmaksas; turklāt uzskata, ka tam jānodrošina, lai starpnieki varētu pildīt savu lomu novirzīt finansējumu reālajai ekonomikai, tādējādi atvieglojot tās finansēšanu, kalpot uzkrājējiem un investoriem un efektīvi novērst riskus finanšu stabilitātei un nodokļu maksātājiem, novērst finanšu krīzes atkārtanos un pasargāt no sistēmiskiem riskiem; uzskata, ka tam vajadzētu veicināt vienoto tirgu un koncentrēties uz konkrētiem mērķiem, ko labāk var sasniegt Eiropas līmenī, vienlaicīgi atvēlot telpu inovatīviem finansēšanas instrumentiem, kas vērsti uz vietējo vajadzību apmierināšanu;
  9. pauž bažas par pastāvīgām problēmām saistībā ar IBAN kodiem, kas joprojām netiek atzīti par derīgiem tiešā debeta izmaksām no banku kontiem, kas reģistrēti citās dalībvalstīs nekā saņēmējs;
  10. uzsver nepieciešamību izvērtēt finanšu pakalpojumu sistēmu, izmantojot gan kvantitatīvu, gan kvalitatīvu pieeju; norāda, ka līdzīgi pasākumi tiek veikti citās jurisdikcijās, tostarp ASV; uzsver, ka šajā izvērtēšanā būtu jāpalīdz veidot labāk funkcionējoši finanšu tirgi, kas darbojas reālās ekonomikas finansēšanas vajadzību apmierināšanai, tostarp risinot nepilnības, neatbilstības, trūkumus, nekoncekvenci un neatbilstības, neapdraudot līdzšinējos likumdošanas sasniegumus, paturot prātā prasības, kas minētas pārskatīšanas klauzulās katrā konkrētajā tiesību aktā, un bez gaidāmajiem rezultātiem tā nebūtu jāuzskata par pasākumu, kas ved pie deregulācijas;
  11. uzskata, ka finanšu pakalpojumu vienotais tirgus apkalpo uzņēmumus, bet galu galā no tā labumu gūst klienti un investori; uzstāj, ka daudzi šķēršļi un traucēkļi pārrobežu piekļuvei, tirdzniecībai un investīcijām joprojām pastāv un ir jāanalizē un jārisina, vienlaicīgi saglabājot augstāko investoru aizsardzības līmeni; atgādina, ka, samazinot šķēršļus kapitāla plūsmai, labākas izredzes panākt ilgtermiņa izaugsmi droši var prognozēt vienīgi tad, ja tiek noteikti pareizi vispārējie stimuli uzņēmumiem; turklāt uzskata, ka svarīga ir labi attīstīta vietējā ekosistēma, kas ļauj mazākiem uzņēmumiem piesaistīt kapitālu izaugsmei;
  12. uzskata, ka patērētāju aizsardzība ne vienmēr prasa lielu informācijas apjomu un ka uzmanība drīzāk būtu jāvelta informācijas kvalitātei un saprotamībai, ļaujot pienācīgi pieņemt lēmumus — informācijai jābūt atbilstīgai, precīzai, salīdzināmai, ērti

lietojamai, ticamai un savlaicīgai; pauž bažas par to, ka klientu informēšanas daudzveidība un sarežģītība galu galā varētu nebūt atbilstoša reālu klientu vajadzībām; pieprasa nodrošināt līdzsvaru starp informētu lēmumu pieņemšanai un ar to saistītā riska apzināšanai nepieciešamās informācijas sniegšanu patērētājiem un uzņēmumu, jo īpaši MVU, nevajadzīgu noslogošanu; mudina turpināt informācijas digitalizāciju; uzsver, ka finanšu konsultantiem un darbiniekiem, kas sniedz patērētājiem konsultācijas par finanšu iestādēm, būtu jāsaņem apmācība un nepieciešamais laiks klientu pienācīgai apkalpošanai; norāda, cik svarīgas ir efektīvas uzraudzības pilnvaras nepieciešamības gadījumā ieviest produktus tirdzniecībā; norāda uz nepieciešamību izstrādāt Eiropas iniciatīvu, lai izveidotu plašāku un labāku finanšu izglītību vēlākais līdz 2016. gada beigām, ņemot vērā katras dalībvalsts īpašās vajadzības, kā arī lai nodrošinātu pilnīgu izpratni par kapitāla tirgus investīciju priekšrocībām un trūkumiem; uzsver arī, ka finanšu izglītībai jābūt vērstai uz MVU, mācot tos izmantot kapitāla tirgus; uzskata, ka labāka pārredzamība sniedz priekšrocības, lai ļautu uzņēmumiem, investoriem un patērētājiem saprast salīdzinošās izmaksas un ieguvumus, kas saistīti ar dažādiem pakalpojumiem, ko sniedz tirgus dalībnieki, bet arī norāda, ka lielākai pārredzamībai ir jāsniedz pievienotā vērtība patērētājiem vai kompetentajām uzraudzības iestādēm un tā ir jāvērs uz praktisku informāciju un datiem;

13. uzsver ieguvumus, ko sniedz aktīvu diversifikācija gan aktīvu kategoriju, gan aktīvu izcelsmes ziņā, ļaujot labāk veikt risku diversifikāciju un apmierināt investoru vajadzības; uzsver, ka prudenā regulējuma mērķis nav privileģēt konkrētas aktīvu kategorijas; prasa uz risku balstītu pieeju regulējumam, vienādiem riskiem piemērojot vienādus noteikumus un papildinot to ar citiem standartizētiem pasākumiem; uzskata, ka iedalījums detalizētākās aktīvu kategorijās ir atbilstošs, jo īpaši, izveidojot kategorijas, piemēram, infrastruktūras kategoriju; atzīst, ka infrastruktūras projekti paši par sevi nav mazāk riskanti, un prasa pieņemt atbilstīgu prudenālo regulējumu; atbalsta turpmākus pētījumus par infrastruktūras riskiem un ieguvumiem, tostarp atklājot izmantoto metodiku, lai varētu veikt pierādījumus balstītu secinājumu izstrādi;
14. uzsver nepieciešamību nodrošināt konsekveni uz risku balstītā pieejā un tādēļ arī ierobežot regulējuma arbitrāžas iespējas; uzsver, ka nepieciešams pārtraukt saikni starp valstīm un bankām valsts līmenī, izmantojot Banku atveseļošanas un neregulējuma direktīvas (BAND), Vienotā neregulējuma mehānisma (VNM) un Vienotā neregulējuma fonda (VNF) noteikumu pilnīgu un konsekventu īstenošanu; pieņem zināšanai Bāzeles Banku uzraudzības komitejas (BBUK) un Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) informāciju par valsts parāda radīto risku bankām, kas ietver rūpīgi apsvērtus turpmākos pasākumus; uzsver, ka politikā būtu skaidri jāņem vērā mijiedarbība gan starp individuālo, gan endogēno risku, jo īpaši, ja finanšu iestādes izmanto viena regulatora apstiprinātus standarta riska modeļus;
15. norāda, ka neplānotas sekas var būt vairākām kapitāla, likviditātes un sviras prasībām attiecībā uz termiņu pārveidošanu, ilgtermiņa finansējuma nodrošināšanu un tirgus un likviditātes nodrošināšanu, vienlaikus atgādinot, ka prasības tika noteiktas, reaģējot uz finanšu krīzi; pauž bažas, ka nesamērīgās prasības varētu apdraudēt mazo un vidējo banku uzņēmējdarbības modeli, un tādējādi radīt neparedzamu ietekmi uz finanšu nozares struktūru; aicina Komisiju sadarbībā ar uzraudzības iestādēm prioritārā kārtā analizēt šo ietekmi uz banku darbību un apdrošināšanu un iespējamās sekas;

16. pauž bažas par tirgu tiesību aktu un kapitāla prasību mijiedarbību, ņemot vērā, ka Finanšu instrumentu tirgu direktīvas (*MiFID*) pārskatīšanas procesā kā regulētās iestādes ir ieviesti jauni iestāžu veidi, taču Kapitāla prasību regula nav atbilstoši pielāgota, lai atspoguļotu lielāku uzņēmumu dažādību;
17. pauž bažas, ka Eiropas Tirgus infrastruktūras regulā (ETIR) paredzētie spēkā esošie atbrīvojumi nefinanšu uzņēmumiem Kapitāla prasību direktīvā un regulā ir daļēji atcelti saistībā ar kredīta vērtības korekcijas (CVA) maksas piemērošanu; aicina Komisiju labāk veikt savu uzdevumu, ievērojot konsekvenci savā politiskajā pieejā un mērķos dažādos tiesību aktu priekšlikumos;
18. uzskata, ka ir jāpaplašina nefinanšu iestādēm paredzētā regulējuma īpašie noteikumi, un tiem jābūt samērīgākiem, lai ierobežotu administratīvo slogu un nesamazinātu kapitālu, kas pieejams ekonomikai turpmāko investīciju veikšanai; aicina Komisiju ETIR pārskatīšanas procesā novērst grūtības, kas saistītas ar sarežģīto režīmu piemērošanu, vienkāršojot procedūras, taču arī turpmāk atzīt, ka atbrīvojumi tiek piešķirti ar nolūku nodrošināt, lai nefinanšu uzņēmumi netiktu noslogoti ar finanšu tirgu dalībniekiem paredzēto tiesību aktu prasību ievērošanu;
19. aicina Komisiju ETIR pārskatīšanas procesā analizēt, kā centrālo darījumu partneru (*CCP*) pieņemtā parādsaistību nodrošinājuma kvalitātes pazemināšanās var ietekmēt *CCP* noturību, un apsvērt, vai atsevišķi tirgus dalībnieki, piemēram, pensiju fondi, būtu pavisam jāatbrīvo no centralizētā klīringa prasības, ja to dalība samazina kopējās finanšu sistēmas stabilitāti tādēļ, ka tiek pieņemts cits bezskaidras naudas parādsaistību nodrošinājums;
20. pauž bažas par to, ka trūkst pieejamu un pievilcīgu riskam atbilstošu (ilgtermiņa) investīciju un rentablu un piemērotu uzkrājumu produktu patērētājiem; uzsver, ka ir nepieciešams dažādot investoru un patērētāju izvēli, jo investoru uzticēšanās ir būtiska, lai piesaistītu vairāk investīciju; uzsver, ka ir jāveicina tāda vide, kas veicina finanšu produktu inovāciju, radot lielāku dažādību un labumu reālajai ekonomikai un sniedzot pastiprinātus stimulus investīcijām, un kas var arī veicināt atbilstīgas, drošas un noturīgas pensijas, piemēram, izveidojot Paneiropas pensiju produktu (PEPP) ar vienkāršu un pārredzamu uzbūvi; aicina Eiropas uzraudzības iestādes analizēt un ziņot saskaņā ar savām pilnvarām par patēriņa tendencēm, jo īpaši attiecībā uz mazumtirdzniecības produktiem;
21. atzinīgi vērtē uzņēmējdarbības modeļu dažādību; prasa atspoguļot šo dažādību regulēšanā un uzraudzībā, pilnībā ņemot vērā attiecīgo uzņēmumu veidu, lielumu, riskantumu un sarežģītību, ja tiek ievērota atbilstība godīgas konkurences un efektīvas uzraudzības principam; atgādina, ka finansēšanas līdzekļu dažādība ir priekšrocība;
22. uzskata, ka veiksmīgi izveidotai KTS vajadzētu veicināt dažāda lieluma un attīstības posmu ES uzņēmumu piekļuvi ES kapitāla tirgiem lietotājdraudzīgā, efektīvā un rentablā veidā; uzskata, ka regulējumam nevajadzētu sarežģīt biržas sarakstu veidošanu un nevajadzētu liegt neiekļautiem uzņēmumiem tikt iekļautiem sarakstos; uzsver, ka nepieciešams racionalizēt primārā tirgus regulējumu, lai palīdzētu palielināt finansējumu, vienlaikus nodrošinot pienācīgu aizsardzības līmeni investoriem; uzsver inovatīva, tirgū balstīta finansējuma potenciālu, jo īpaši finanšu tehnoloģiju sniegtās iespējas, tostarp kolektīvo finansēšanu un vienādranga aizdevumus, un uzsver vajadzību

racionalizēt attiecīgās regulatīvās prasības; prasa Komisijai nodrošināt vieglākus apstākļus šo jauno modeļu izveidei un izpētīt un veicināt tos, piešķirot prioritāti pārrobežu dimensijai, kā arī nodrošināt, ka samazinās šķēršļi ienākšanai tirgū; aicina Komisiju, izmantojot tās Strukturālo reformu atbalsta dienestu, sniegt atbalstu dalībvalstīm, kurās kapitāla tirgus nozare ir attīstības posmā;

23. prasa nodrošināt atbilstošu un skaidri noteiktu kompetenču sadalījumu starp ES un valstu līmeni, ņemot vērā, ka valstu uzraudzības iestādēm ir plašākas zināšanas par vietējā tirgus īpatnībām; uzsver, ka ir jānodrošina vienotā uzraudzības mehānisma (VUM) efektivitāte, vienlīdzīgi konkurences apstākļi un pārredzamība un ka ir jāizvairās no interešu konfliktiem starp uzraudzības iestādēm un uzraudzītajām struktūrām; pauž bažas par vienveidīgas uzraudzības pieejas ietekmi uz mazākiem un galvenokārt valsts mērogā aktīviem uzņēmumiem vienotajā uzraudzības mehānismā (VUM);
24. norāda uz sasniegumiem banku savienības izveidošanā un uzsver tās izšķirošo lomu, risinot mijiedarbību starp valsts parādu un banku risku un ar kopīgu rīcību mazinot sistēmiskos riskus; pieņem zināšanai pakāpenisko banku savienības izveides pabeigšanu; uzsver, ka nepieciešams pilnībā un laicīgi īstenot spēkā esošos tiesību aktus; norāda uz diskusijām par Eiropas noguldījumu garantiju sistēmu (*EDIS*), par kuru Parlamentam būs jāpauž savs viedoklis kā vienam no likumdevējiem; uzsver mērķi novērst bezrūpības risku un panākt, lai atbildība kļūtu par svarīgāko principu; pauž kritisku nostāju pret zemo riska jutīguma pakāpi, kas tiek ņemta vērā VNF iemaksu aprēķinā; atzīst centienus pabeigt banku strukturālās reformas regulu;
25. uzsver nepieciešamību ieviest un īstenot pieņemto tiesību aktu piemērošanu, pirms tiek izskatīta iespēja šos tiesību aktus būtiski pārskatīt; uzsver, ka ļoti svarīgi ir ātri transponēt Direktīvu 2014/59/ES valsts tiesību aktos un piešķirt atbilstošu finansējumu un efektīvi īstenot VNM, un tāpēc uzstāj, ka šo pasākumu pilnīga īstenošana ir jāpabeidz pienācīgā tiesiskā regulējumā; šajā sakarā uzsver, cik svarīgi ir pārtraukt tiešu savstarpēju saikni starp valstu budžetiem un banku riskiem, kas rada būtiskus draudus finanšu stabilitātei; norāda — tā kā nav noteikumu, kas nosaka rīcību attiecībā uz valstīm, kuras lielo parādu dēļ zaudē piekļuvi finanšu tirgiem, šāda rīcība bieži ir novēlota, tādējādi negatīvi ietekmējot finanšu stabilitāti;
26. atgādina par nepieciešamību nodrošināt līdzvērtīgus konkurences apstākļus visā ES, tostarp arī attiecībā uz VUM uzraudzītām bankām un neiesaistīto dalībvalstu bankām, un mudina iekļaut banku savienībā arī tās dalībvalstis, kas nav eurozonas dalībvalstis, vienlaikus atzīstot, ka daži elementi pašlaik paredz brīvprātīgu līdzdalību; aicina Komisiju nodrošināt, ka vienotais tirgus arī turpmāk tiek attīstīts, vienlaikus atzīstot valstu īpatnības; aicina Komisiju turpināt stingru pieeju regulēšanā un uzraudzībā attiecībā uz „paralēlo” jeb „ēnu banku” darbību, lai mazinātu sistēmiskos riskus un uzlabotu pārredzamību; atzinīgi vērtē nozīmīgos pasākumus, kas panākti Eiropas apdrošināšanas nozares regulēšanā, no 2016. gada 1. janvāra piemērojot „Maksājspēju II”, kura ir jāizvērtē un, iespējams, jāturpina pilnveidot, vienlaikus ņemot vērā starptautisko sistēmu attiecībā uz pasaules mērogā sistēmiski nozīmīgiem apdrošinātājiem;
27. atzīst MVU tradicionālo paļaušanos uz banku finansējumu, ņemot vērā to specifiskās

iezīmes, dažādos riska profilus un daudzveidību Eiropā; aicina Komisiju sadarbībā ar Eiropas uzraudzības iestādēm (EUI) un ECB analizēt MVU finansējuma pietiekamību, šķēršļus un priekšrocības finansējuma avotu diversifikācijai un to, kā ļaut bankām un nebankām palielināt MVU finansēšanu, paplašinot uzņēmumiem sniegto finansējuma metožu izvēli atbilstoši atšķirīgiem to attīstības posmiem; atgādina par tādu instrumentu kā „MVU atbalsta faktors” nozīmi; uzskata, ka iniciatīvas MVU finansējuma uzlabošanai būtu jāpaplašina, iekļaujot jaunuzņēmumus, mikrouzņēmumus un uzņēmumus ar vidēju kapitālu; vērš uzmanību uz inovatīvu un lielā mērā neizmantoju MVU finansēšanas iespēju potenciālu, tostarp vienādranga aizdevumiem, kolektīvo finansēšanu un privāto izvietojumu, un uzsvēr vajadzību racionalizēt attiecīgās regulatīvās prasības;

28. uzsvēr, ka ir svarīgi ātri īstenot jau pieņemtos pasākumus, kas saistīti ar KTS mērķiem; aicina Komisiju un dalībvalstis aktīvi izmantot MVU izaugsmes tirgus kategoriju turpmākajā finanšu pakalpojumu regulējumā;
29. uzskata, ka uzņēmumiem atkarībā no to lieluma, sarežģītības un finansējuma piesaistīšanas mērķiem būtu jānodrošina piekļuve atbilstoši tirgus veidu izvēlei ES, un uzsvēr vajadzību nodrošināt dziļākus, integrētākus Eiropas kapitāla tirgus, kas ir nošķirti no kritiski svarīgiem reģionālajiem, vietējiem tirgiem, bet ir ar tiem savietojami;
30. atzinīgi vērtē paredzamo Prospektu direktīvas pārskatīšanu; uzsvēr, ka pārskatīšana būtu jāvērs uz izmaksu samazināšanu un procedūru vienkāršošanu MVU interesēs, vienlaikus nodrošinot pienācīgu līdzsvaru ar investoru aizsardzību;
31. atzīst pašreizējos centienus izveidot labāk pārredzamu vērtspapīrošanas tirgu, nodrošinot šim procesam augstus standartus, juridisko noteiktību un vērtspapīrošanas instrumentu salīdzināmību; uzsvēr nepieciešamību izveidot datu krātuvi; uzsvēr, ka ir nepieciešamas stingras prasības pamatā esošiem augstas kvalitātes aktīviem, kalibrēšana saskaņā ar faktisko riska profilu un visu vērtspapīrošanas tirgu dalībnieku riska apzināšanās, ņemot vērā vērtspapīrošanas riskantumu, jo īpaši sintētisko vērtspapīrošanu, kas tika novērota krīzes laikā, vienlaikus atzīstot ES un ASV atšķirīgo pieredzi; uzstāj, ka nedrīkst pazemināt saglabāšanas prasības, lai nepieļautu bezrūpības risku; uzsvēr nepieciešamību apsvērt neatkarīgu sertifikāciju par atbilstību kvalifikācijas kritērijiem; aicina Komisiju prioritārā kārtā rūpīgi novērtēt vērtspapīrošanas riskus un priekšrocības attiecībā uz MVU, investoriem, finanšu stabilitāti un vērtspapīrošanas instrumentu tirgspēju un ziņot Parlamentam;
32. uzskata, ka pieeja, kas vērsta uz produktu un procedūru lielāku standartizāciju, var mazināt sarežģītību, bet arī pastiprināt koncentrācijas risku; pauž bažas par draudiem, ka tirgus stresa gadījumā tirgus dalībnieki var rīkoties vienveidīgi, un aicina šajā jomā nodrošināt atbilstošus aizsardzības pasākumus un kompetenta līmeņa uzraudzību attiecībā uz kvalitatīvu vērtspapīrošanas tirgus attīstību;
33. uzsvēr nepieciešamību optimizēt ziņošanas prasību un ziņošanas jomu saturu un biežumu, tostarp nodrošinot uzņēmumiem vienotu kontaktpunktu, lai novērstu prasību un ziņošanas kanālu dublēšanos; aicina Komisiju, EUI un VUM pārbaudīt, kādi dati faktiski ir vajadzīgi, saskaņot formātus un nodrošināt vienkāršošanu un attiecībā uz MVU — atbrīvojumus; uzsvēr, ka datu ziņošana uzraudzītājiem ir noderīga tikai tad, ja

datus iespējams pārbaudīt un ja tie ir starptautiski saskanīgi; uzskata, ka analītiskās kredīta datu kopas (*AnaCredit*) izstrādē ir jāpiemēro proporcionāla pieeja; uzskata, ka ir jāveic turpmāks granularitātes mēroga un līmeņa novērtējums attiecībā uz izmaksām un ieguvumiem;

34. aicina Komisiju un uzraudzītājus pievērsties mijiedarbībai starp starptautiskajiem finanšu pārskatu standartiem (*IFRS*) un prudenciālajām prasībām, jo lielāka saskaņotība sniegtu labumu gan ekonomikai, gan prudenciālās uzraudzības iestādei, un pārskatīt pašu kapitāla nodokļu grāmatvedības ietekmi; atbalsta centienus saskaņot ienākumus neņesošu aizdevumu definīciju;
35. prasa ievērojami samazināt parāda/kapitāla nelīdzsvarotību, lai palielinātu ekonomikas noturību un kapitāla sadali, un stiprināt KTS, kas kapitālu padarīs emitentiem un investoriem pievilcīgāku; uzsver, ka darījumu nodoklis ietekmē tirgus likviditāti, jo īpaši īstermiņā, vienlaikus palīdzot arī samazināt pārmērīgu spekulāciju;
36. uzsver, ka papildus regulēšanai un uzraudzībai ir jāturpina centieni panākt kultūras pārmaiņas finanšu nozarē; aicina visus finanšu nozares dalībniekus, tostarp bankas, nebankas, valstu centrālās bankas un ECB, savās organizācijās censties panākt pārmaiņas kultūrā un noteikumu ieviešanas kultūru, pirmajā vietā izvirzot patērētāju intereses, nodrošinot atbildības sistēmu galvenajiem atbildīgajiem vadītājiem un finanšu tirgus dalībnieku ilgāka termiņa orientāciju un veicinot finansējuma avotu daudzveidību; uzsver priekšrocības, ko sniegtu ilgtermiņa partnerības pieeja finansējumam un diversificēts Eiropas banku sektors, kurā liela nozīme ir individualizētiem banku pakalpojumiem patērētājiem, mikrouzņēmumiem un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši attiecībā uz informācijas asimetrijas samazināšanu, tostarp izmantojot arī instrumentus, kas pieejami, izmantojot jaunās digitālās tehnoloģijas;
37. prasa veicināt papildu reitinga sniedzējus nolūkā veicināt konkurenci ļoti koncentrētajā tirgū; atgādina, ka Komisija līdz 2016. gada beigām publicēs ziņojumu par atbilstīgumu un iespējamību atbalstīt Eiropas publisko reitinga aģentūru saistībā ar valsts parādu un/vai Eiropas kredītreitingu fondu visiem pārējiem kredītreitingiem; pauž nožēlu par lielajām izmaksām, kas MVU rodas, iegūstot ārēju kredītreitingu; uzsver, ka ir jāturpina pētīt, kā MVU būtu iespējams novērtēt salīdzināmā un finansiāli pieejamā veidā, tostarp izmantojot attīstīto uz iekšējiem reitingiem balstīto pieeju kredītriska novērtēšanai (*AIRB*); aicina Komisiju turpināt centienus pārvarēt informācijas asimetriju;
38. prasa politikas izstrādē vairāk koncentrēties uz ES finanšu sektoru globālo konkurētspēju, vienlaikus nepieļaujot regulatīvo prasību nonivelēšanu līdz zemākajam līmenim un neapdraudot finanšu stabilitāti un patērētāju aizsardzību; uzsver, ka ES mēroga KTS jāskata kontekstā ar Eiropas uzņēmumu konkurētspējas uzlabošanu un ES ekonomiku; uzsver, ka efektīva finanšu nozare ir priekšnoteikums efektīvai kapitāla nodrošināšanai un līdz ar to arī izaugsmei;
39. uzsver starptautiskās sistēmas nozīmību attiecībā uz darbības jomu, metodoloģiju un ietekmi uz ES sistēmu; aicina dalībvalstis, Padomi, Komisiju un EUI racionalizēt ES nostāju, lai palielinātu tās ietekmi un veicinātu tās demokrātiskā procesa ietvaros pieņemto tiesisko regulējumu; uzsver nepieciešamību panākt jaunās regulas atbilstību gan Eiropas *acquis*, gan starptautiskajām vadlīnijām un īstenot to proporcionāli, tostarp

attiecībā uz darbības jomu, lai izvairītos no nevajadzīgām atšķirībām un tiesību aktu dublēšanās; uzskata, ka tie ir priekšnoteikumi, lai sasniegtu vispārējos mērķus veicināt ilgtermiņa stabilitāti pasaulē, uzturēt Eiropas pievilcību starptautiskajiem investoriem un izvairīties no nevajadzīgas negatīvas ietekmes uz ES finanšu sektoru konkurētspēju; atgādina par Savienības un dalībvalstu lojālas sadarbības principu, kas minēts Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā; uzskata, ka EUI būtu jāiesaista sarunās par pasaules līmeņa reglamentējošajiem principiem starptautiskajās standartu noteikšanas struktūrās; uzsver, ka regulējuma jomā būtu jāturpina stiprināt dialogu ar ASV; šajā kontekstā atkārtoti uzsver, ka ar finanšu pakalpojumu regulējumu saistītie jautājumi attiecīgos gadījumos būtu jāiekļauj starptautiskajās sarunās;

40. uzsver, ka ir vajadzīgi lēmumi par līdzvērtību, lai novērstu šķēršļus saistībā ar piekļuvi tirgum un attiecīgajiem tiesiskajiem regulējumiem, paturot prātā, ka šādiem vienpusējiem lēmumiem jāsniedz labums Eiropas uzņēmumiem un patērētājiem un ka līdzvērtība citām jurisdikcijām potenciāli var palielināt kapitāla ieplūdi un piesaistīt papildu investīcijas Eiropai; uzsver nepieciešamību izstrādāt konsekventu un saskaņotu sistēmu, kā pienācīgā veidā savstarpēji atzīt vienādus vai līdzīgus standartus;
41. aicina Komisiju ierosināt konsekventu, saskaņotu, pārredzamu un praktisku sistēmu procedūrām un lēmumiem par trešo valstu līdzvērtību, ņemot vērā uz rezultātiem balstītu analīzi un starptautiskos standartus un nolīgumus; prasa, lai visi lēmumi par atbilstību tiktu pieņemti, izmantojot deleģētos aktus; uzskata, ka EUI vajadzētu pildīt atbilstīgu lomu, pielāgojot trešo valstu novērtējumus par lēmumiem par līdzvērtību;

Labāks ES finanšu pakalpojumu regulējums

42. uzskata, ka labāks finanšu regulējums ietver stingru sistēmu un sākas no dalībvalstīm, kuras piemēro pašreizējo *acquis*; uzsver, ka efektīvai, iedarbīgai un konsekventai tiesību aktu īstenošanai ir izšķiroša nozīme, un aicina Komisiju regulāri ziņot Parlamentam par stāvokli tiesību aktu transponēšanā un īstenošanā un attiecīgos gadījumos ar pārkāpumu tiesvedību pret dalībvalstīm; mudina dalībvalstis pienācīgi īstenot tiesību aktus; uzskata, ka pārmērīga regulēšana neveicina iekšējā tirgus darbību un konkurenci; uzskata, ka arī uzņēmumu piesaiste ar zemāku standartu piemērošanu neveicina iekšējā tirgus darbību; lūdz Komisiju sagatavot rūpīgu analīzi un ziņojumu par visiem pārmērīgas reglamentēšanas pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas finanšu tiesību aktu jomā, un iesniegt to Parlamentam līdz 2016. gada beigām;
43. aicina dalībvalstis uzņemties direktīvu transponēšanai noteikto termiņu izpildi, jo tā ir ne tikai tiesiska prasība, bet arī būtisks nosacījums, lai novērstu nepamatotus kavējumus tiesiskā regulējuma pilnīgā īstenošanā, kā arī tā daļēju un nevienmērīgu piemērošanu Savienībā, no kā var izrietēt tas, ka dažādiem iesaistītajiem dalībniekiem netiek nodrošināti vienlīdzīgi konkurences apstākļi, kā arī citi kropļojumu veidi;
44. uzsver nepieciešamību pēc labākas kvalitātes un starpnozaru koordinācijas Komisijas vai EUI projektiem un izstrādes procesiem, ietverot grafiku, prioritātes un izvairīšanos no pārklāšanās; uzsver, ka tas būtu jādara ar mērķi novērst jebkādas pamataкта dublēšanās deleģētajos aktos, kā arī tāpēc, lai nepieļautu situāciju, ka politiskie lēmumi tiek nevis ietverti pamataktos, bet gan atstāti deleģētajiem aktiem;
45. aicina Komisiju radīt iespēju agrīni iesaistīt visas attiecīgās ieinteresētās personas,

tostarp ekspertu grupu līmenī; mudina Komisiju nodrošināt līdzsvarotu dalību konsultācijās, atspoguļojot ieinteresēto pušu daudzveidību un veicinot un nodrošinot labākus dalības apstākļus mazajām ieinteresētajām personām, kas pārstāv uzņēmumus, patērētājus un pilsonisko sabiedrību, tostarp arī attiecībā uz to, kā tiek organizētas konsultācijas un uzdoti jautājumi;

46. atzinīgi vērtē labāka regulējuma programmas mērķus; atzīst, ka pastāv vispārēja nepieciešamība pārbaudīt regulējuma atbilstību tagad un turpmāk; tomēr šo atbilstības pārbaudi nevar skatīt atsevišķi no finanšu nozares darbības kopumā; uzsver *REFIT* lomu attiecībā uz to, lai panāktu efektīvu un iedarbīgu finanšu pakalpojumu regulējumu, pienācīgi ievērojot proporcionalitātes principu, un lai palīdzētu veikt izvērtēšanu; aicina Parlamentu vairāk iesaistīties lēmumu pieņemšanas un novērtēšanas procesos, kas saistīti ar *REFIT* programmu; atgādina, ka jākoncentrējas uz regulējuma uzlabošanu, nevis tā atcelšanu; uzsver, ka daļai no labāka regulējuma darba kārtības patērētāju interesēs būtu jābūt pārredzamības, vienkāršības, pieejamības un taisnīguma nodrošināšanai iekšējā tirgū; uzsver arī, ka ES, cenšoties VUM ietvaros nodrošināt lielāku saskaņotību, nedrīkst radīt netīšu atbilstības nodrošināšanas slogu;
47. uzskata, ka EUI un VUM ir būtiska nozīme, lai sasniegtu labāka regulējuma un uzraudzības mērķus; uzsver EUI un VUM lomu, nodrošinot saskaņotību un konsekveni starp dažādiem tiesību aktiem, samazinot nenoteiktību un regulējuma arbitrāžu un veicinot savstarpēji izdevīgu sadarbību starp tirgus dalībniekiem; uzsver, ka EUI un VUM būtu jāsaņem pienācīgs finansējums un personāls, lai varētu izpildīt uzdevumus, ko uzticējušas abas likumdevējas iestādes;
48. uzsver, ka EUI regulu pārskatīšanā ir jāatspoguļo pārskatatbildības un pārredzamības noteikumi, paredzot Parlamenta veiktu pastiprinātu kontroli, kā noteikts VUM un VNM regulās, un ir jāpastiprina EUI neatkarība no Komisijas; uzskata, ka ir nepieciešams izpētīt iespējas veicināt lielāku EUI līdzdalību padomdevēja līmenī 1. līmeņa posmā, vienlaikus ievērojot abu likumdevēju prerogatīvas;
49. uzsver vajadzību ievērot mijiedarbību, konsekveni un saskaņotību starp pamataktiem un deleģētajiem un īstenošanas aktiem; atkārtoti uzsver, ka politiski lēmumi ir jāpieņem abiem likumdevējiem attiecīgajā pamataktā un tos nedrīkst atstāt deleģētajiem aktiem, kuru mērķis ir “papildināt vai grozīt dažus nebūtiskus leģislatīvu aktu elementus” (Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pants); uzstāj, ka Komisijai un EUI deleģēto un īstenošanas aktu un vadlīniju izstrādē ir jāievēro pamataktos noteiktie pilnvarojumi un abu likumdevēju iestāžu vienošanās; pauž nožēlu, ka iepriekš uzraudzības iestādes, izstrādājot īstenošanas aktus, ne vienmēr ir ievērojušas Eiropas likumdevēju piešķirtās pilnvaras; pauž nožēlu par to, ka koordinēšana starp Komisiju (deleģētie akti) un EUI (tehniskie standarti) ir nepietiekama un tādējādi var negatīvi ietekmēt atbilstības kvalitāti, jo īpaši gadījumos, kad detalizētas prasības tiek pieņemtas tikai neilgi pirms pamataкта īstenošanas termiņa beigām;
50. aicina Komisiju pilnībā nodalīt gan deleģētos, gan īstenošanas aktus un izvairīties no paketes pieejas, lai varētu savlaicīgi pieņemt šos aktus;
51. aicina Komisiju regulatīvo tehnisko standartu (RTS) un īstenošanas tehnisko standartu (ITS) grozījumus, ko iesniegušas EUI, padarīt pārredzamus abām likumdevējām iestādēm un ieinteresētajām personām;

52. uzsver, ka Komisijas veikta agrīna juridiskā kontrole nedrīkst samazināt ne procesa pārredzamību attiecībā pret Parlamentu, ne Parlamenta tiesības piedalīties apspriešanās; prasa, lai izstrādes gaitā EUI regulāri, visaptveroši un bez kavēšanās proaktīvi informētu Parlamentu par provizoriskajiem projektiem un pagaidu informāciju par darba gaitu un apspriestos ar Parlamentu par to;
53. aicina Komisiju un EUI pilnībā ievērot iesniegšanas termiņus, ko nosaka abas likumdevējas iestādes, un nekavējoties sniegt tām skaidrojumu, ja paredzams, ka termiņš netiks ievērots;
54. atgādina EUI, ka tehniskajos standartos, vadlīnijās un ieteikumos ir jāņem vērā proporcionalitātes princips; aicina EUI ievērot piesardzīgu pieeju attiecībā uz vadlīniju apjomu un skaitu, jo īpaši gadījumos, kad šādas pilnvaras pamataktā nav skaidri paredzētas; uzsver, ka šāda restriktīva pieeja ir vajadzīga arī saistībā ar EUI ierobežotajiem resursiem un nepieciešamību noteikt prioritārus uzdevumus, kuriem efektīvas uzraudzības praktiskās robežas nedrīkst noteikt budžeta ierobežojumi, un prasa EUI nodrošināt pietiekamus resursus, lai tās varētu veikt ticamu, neatkarīgu un efektīvu uzraudzību, pildot savas pilnvaras;
55. aicina EUI izmantot to tiesības pieprasīt informāciju par to, kā pamatakti tiek piemēroti dalībvalstīs, un regulārāk izmantot salīdzinošo izvērtēšanu valstu kompetentajām iestādēm, lai uzlabotu uzraudzības konvergenci dalībvalstīs;
56. aicina Komisiju un ESA savās tīmekļvietnēs regulāri publicēt ES finanšu pakalpojumu regulējuma konsolidētās redakcijas, tostarp kopsavilkumu, kuram var piekļūt un kuru var saprast uzņēmumi, patērētāji, pilsoniskās sabiedrības organizācijas un citi; uzskata, ka būtu vērts izpētīt iespēju izveidot kopēju reģistru, kas ietvertu atsauces uz valsts īstenošanu;

Turpmākā rīcība

57. aicina Komisiju un EUI regulāri (vismaz reizi gadā) veikt saskaņotības un konsekvences pārbaudes, tostarp starpnozaru līmenī un par katru tiesību akta projektu, kā arī par pieņemto tiesību aktu īstenošanu, tostarp RTS un ĪTS, un atvēlēt šim nolūkam resursus;
58. aicina Komisiju un EUI regulāri (vismaz reizi gadā) veikt proporcionalitātes un efektivitātes pārbaudes, jo īpaši attiecībā uz prasībām, ko piemēro mazajiem un vidējiem tirgus dalībniekiem, un uz katru leģislatīvā akta projektu, un atvēlēt šim nolūkam resursus; aicina Komisiju publicēt zaļo grāmatu, izpētot jaunas pieejas, kā veicināt finanšu regulējuma proporcionalitāti;
59. uzsver, ka individuālu tiesību aktu ietekme atšķiras no to kumulatīvās ietekmes; aicina Komisijas dienestus sadarbībā ar EUI, VUM un ESRK ik pēc pieciem gadiem veikt visaptverošu kvantitatīvu un kvalitatīvu novērtējumu par ES finanšu pakalpojumu regulējuma kumulatīvo ietekmi uz finanšu tirgiem un to dalībniekiem dalībvalstu un ES līmenī, lai noteiktu finanšu pakalpojumu regulējuma nepilnības un trūkumus, novērtētu darbības rezultātus, efektivitāti un lietderību un nodrošinātu, ka tas nekavē godīgu konkurenci un ekonomikas attīstību, un ziņot par to Parlamentam; uzsver, ka ir svarīgi veikt detalizētus ietekmes novērtējumus, kā arī izmaksu un ieguvumu analīzes attiecībā uz visiem turpmākajiem tiesību aktiem, lai apliecinātu pievienoto vērtību, jo īpaši

saistībā ar ekonomikas izaugsmi un darbvietu radīšanu; uzsver, ka ietekmes novērtējumos un izmaksu un ieguvumu analīzēs būtu jāiekļauj rūpīgi ietekmes novērtējumi par 2. līmeņa pasākumiem, kuri veido būtisku ES finanšu nozares tiesiskā regulējuma daļu; atgādina, ka likumdošanas pasākumu ietekmi kvantitatīvi novērtēt ir grūti, jo īpaši ņemot vērā, ka ieguvumus ir grūti izmērīt, taču kvantificēšanas metodes tomēr būtu jāizmanto;

60. aicina Komisijas dienestus pabeigt pirmo novērtējumu līdz 2016. gada beigām un ziņot par vispārējo ietekmi un atsevišķas nodaļas veltīt šādiem jautājumiem, izmantojot arī neatkarīgus pētījumus:

– ietekme uz dažādām finanšu nozarēm, tostarp piemērots diferencēts sadalījums pēc tirgus dalībnieku lieluma, sarežģītības un uzņēmējdarbības modeļa, kā arī par nefinanšu vienībām,

– iespējamie trūkumi un nepilnības, vienlaikus apsverot iespēju, ka radīsies jauni apdraudējumi un riski, kā arī pārklāšanās un neplānota ietekme,

– faktiskā un prognozētā ietekme uz ekonomiku, kā arī Eiropas finanšu nozares konkurētspēja pasaulē,

– iespējas dot labumu reālajai ekonomikai, tostarp MVU, patērētājiem un nodarbinātībai,

– vajadzība pilnveidot pašreizējos, kā arī rast papildu finansējuma avotus, tostarp ietekme uz finansējuma pieejamību MVU un vidēja kapitāla uzņēmumiem,

– ietekme uz ilgtermiņa finansējuma piedāvājumu un pieprasījumu,

– ietekme uz aktīvu un risku sadali un diversifikāciju un uz izmaiņām 1. līmeņa aktīvu attiecībā pret kopējiem aktīviem finanšu iestādēs,

– sistēmas efektivitāte un piemērotība mazumtirdzniecības investoriem, institucionāliem investoriem un patērētājiem, tostarp pārredzamības regulējums,

– vienotā tirgus šķēršļu novēršanas, regulējuma arbitrāžas ierobežošanas un konkurences veicināšanas efektivitāte,

– vispārējā ietekme uz finanšu stabilitāti un bezrūpības risku, tostarp izvērtējums par iespējamām izmaksām un risku regulējuma trūkuma gadījumā, ņemot vērā G20 ieteikumu efektīvu īstenošanu, kā arī savstarpējo saistību starp finanšu uzņēmumiem;

– *IFRS* patiesās vērtības grāmatvedības ietekme uz finansiālo stabilitāti salīdzinājumā ar piesardzīgu grāmatvedību,

– makrouzraudzības regulējuma efektivitāte un atbilstība ES,

– EUI spēja veikt uzdevumus, kas noteikti saskaņā ar spēkā esošo tiesisko regulējumu, un pasākumi, kas vajadzīgi regulējuma uzlabošanai, jo īpaši saistībā ar EUI finansēšanu tuvākajā nākotnē,

– savstarpējā saikne ar starptautiskajiem standartiem un ietekmi uz Eiropas uzņēmumu konkurētspēju pasaulē, ņemot vērā salīdzinājumu starp ES un citām lielākajām jurisdikcijām saistībā ar spēkā esošo regulējumu un tā īstenošanas pakāpi;

61. aicina Komisiju iesniegt secinājumus Parlamentam un Padomei un vajadzības gadījumā ierosināt atbilstīgus pasākumus;

o

o o

62. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

PASKAIDROJUMS

Finanšu un parādu krīze 2007.–2008. gadā lika Eiropas likumdevējiem un starptautisko standartu noteicējām iestādēm veikt visaptverošus pasākumus. Kopš tā laika ES finanšu pakalpojumu jomā ir sāktas vairākas likumdošanas iniciatīvas, lai atjaunotu finanšu stabilitāti, stiprinātu patērētāju aizsardzību un ņemtu vērā krīzes laikā gūto pieredzi. Daudzi atsevišķi tiesību akti jau ir sekmīgi pabeigti, un to īstenošanas un piemērošanas datumi jau ir pienākuši vai drīz pienāks.

Šis patstāvīgais ziņojums ir pirmais solis, lai izvērtētu likumdošanas darbu, novērstu pamanītos trūkumus finanšu pakalpojumu likumdošanas procesā un paustu bažas, kas izriet it īpaši no tā, ka konkrētu tiesību aktu ietekme un to mijiedarbība nav pietiekami analizēta un visu tiesību aktu kopējā ietekme līdz šim nav pilnībā izvērtēta.

Nozīmīgas jaunas Komisijas iniciatīvas, piemēram, investīciju tiesību aktu pakete un kapitāla tirgu savienība sasniegs labākus rezultātus, ja pamatosies uz pašreizējo finanšu pakalpojumu regulējumu, kas darbojas efektīvi un iedarbīgi. Tādēļ referents uzskata, ka ir nepieciešams pilnīgs ietekmes novērtējums par finanšu pakalpojumu regulējumu un ka tas būtu regulāri jāatkārto. Šo uzdevumu varētu uzticēt Komisijas dienestiem, lai pēc iespējas labāk izmantotu pieredzi, kas gūta apspriedēs ar ieinteresētajām personām un sadarbībā ar uzraudzības iestādēm EAAPI, EBI un EVTI, kā arī ESRK un VUM. Komisijai novērtējums būtu jāiesniedz abām likumdevējām iestādēm un vajadzības gadījumā jāierosina uzlabojumi.

Referents pauž bažas par iespējamām pretrunām un nekonsekvenci spēkā esošos tiesību aktus un plāno turpināt neoficiālo iniciatīvu, ko komiteja uzsāka jau 2014. gada sākumā. Turklāt referents vēlas uzsvērt pienākumu finanšu pakalpojumu tiesību aktos ņemt vērā proporcionalitāti, kā arī daudz lielāka uzmanība jāpievērš pašreizējām politikas iniciatīvām attiecībā uz MVU un MVU finansēšanu. Kopējās ietekmes novērtējumam, kā arī obligātām un regulārām saskaņotības un samērīguma pārbaudām būtu jānodrošina, ka finanšu pakalpojumu tiesību akti ir mazāk sarežģīti, saprotami un labāk pielāgoti mazo un vidēju uzņēmumu vajadzībām. Attiecībā uz kapitāla tirgu savienības mērķiem būtu arī jāizvērtē, kā pašreizējie finanšu pakalpojumu tiesību akti mijiedarbojas ar finanšu pakalpojumu sniedzēju iespējām, lai sniegtu labumu reālajai ekonomikai. Būtu jāietver rūpīgs izvērtējums par to, kā darbojas jau pastāvošie finansējuma kanāli reālajai ekonomikai, kā tos var paplašināt un kā papildināt ar papildu kanāliem.

Referents uzskata, ka spēkā esošos tiesību aktus nepieciešams pilnībā īstenot un stingri ievērot dalībvalstīs. Viņš uzskata, ka ir svarīgi, lai finanšu stabilitāte un patērētāju aizsardzība joprojām būtu prioritātes likumdevējām iestādēm, vairāk uzmanības pievēršot tam, lai tiktu piemērota konsekventa pieeju, kas balstīta uz riska faktoru. Turklāt referents norāda, ka viens no svarīgākajiem finanšu pakalpojumu regulējuma uzdevumiem ir ES tiesību aktu un ES finanšu nozaru globālā konkurētspēja. Viņš uzskata, ka Eiropas likumdevējiem ir vairāk jāņem vērā savstarpējā saikne ar starptautiskajiem standartiem. Pirmais kumulatīvās ietekmes novērtējums būtu jāizmanto, lai mērķtiecīgi izpētītu kopējo finanšu pakalpojumu regulējumu, vienlaikus izvairoties no nesen pieņemto tiesību aktu plašas pārskatīšanas atsākšanas.

Referents norāda, ka finanšu pakalpojumu regulējuma kvalitāte ir atkarīga arī no likumdošanas procesa koordinācijas, grafika un pārredzamības. Tādēļ šajā ziņojumā ir apkopotas prasības par to, kā turpmāk uzlabot šo procesu, šajā sakarā pievēršoties arī EUI un

VUM būtiskajai lomai un pārskatatbildībai.

14.10.2015

RŪPNIECĪBAS, PĒTNIECĪBAS UN ENERĢĒTIKAS KOMITEJAS ATZINUMS

Ekonomikas un monetārajai komitejai

par ES finanšu pakalpojumu regulējuma izvērtēšanu un jauniem uzdevumiem — šī regulējuma ietekme un virzība uz efektīvāku un lietderīgāku ES satvaru finanšu nozares regulēšanai un uz kapitāla tirgu savienības izveidi (2015/2106(INI))

Atzinuma sagatavotājs: *Janusz Lewandowski*

IEROSINĀJUMI

Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Ekonomikas un monetāro komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. atzinīgi vērtē to, ka ir uzsākta apspriešanās par kapitāla tirgu savienību (KTS), un uzsver nepieciešamību ņemt vērā no krīzēm gūto mācību, lai pastiprinātu tirgus stabilitāti, veicinātu nebanku finansējumu un investīcijas reālajā ekonomikā un sasniegtu ilgtermiņā ilgtspējīgu izaugsmi; uzskata, ka šī iniciatīva, paplašinot finansējuma pieejamības iespējas un atraisot investīcijas, var būt svarīgs instruments sociāli un ekoloģiski līdzsvarotas ilgtspējīgas ekonomiskās izaugsmes atjaunošanai Eiropā;
2. uzsver nepieciešamību ņemt vērā plašāku globālo kontekstu, jo īpaši attiecībā uz tiesību aktu priekšlikumu iesniegšanas laiku un to saturu, lai nodrošinātu un stiprinātu ES finanšu sektora starptautisko konkurētspēju, uzlabotu investīciju klimatu, piesaistītu ES kapitāla plūsmas un nodrošinātu savstarpēju piekļuvi starptautiskajiem finanšu tirgiem; šajā kontekstā uzsver nepieciešamību Komisijai nodrošināt ciešāku sadarbību ar starptautiskām organizācijām, piemēram, Finanšu stabilitātes padomi (FSP) un Starptautisko Vērtspapīru komisiju organizāciju (IOSCO);
3. uzsver, ka ES finanšu pakalpojumu regulējuma mērķim vajadzētu būt kalpot reālajai ekonomikai; tāpēc uzskata, ka regulējumam vajadzētu būt saskaņotam un samērīgam;
4. norāda, ka reālā ekonomika joprojām ir lielā mērā atkarīga no bankām, kas padara to neaizsargātu pret stingrākiem nosacījumiem banku aizdevumu piešķiršanai; uzskata, ka ir jāatrod citi finansējuma avoti, jo īpaši stiprinot riska kapitāla izmantošanas iespējas;
5. atzinīgi vērtē finansēšanas kanālu plānoto dažādošanu, kam būtu jāpapildina pašreizējie

kanāli, jāveicina to instrumentu izmantošana, kuri ir pierādījuši savu lietderību, un jāņem vērā finansējuma specifika, kas inovatīviem uzņēmumiem, tostarp jaunizveidotiem uzņēmumiem, ir vajadzīga dažādos attīstības posmos; uzsver nepieciešamību mazināt administratīvo slogu, jo īpaši attiecībā uz MVU, un atbalstīt subsidiaritātes, proporcionalitātes, saskaņotības, efektivitātes un praktiskuma principu izmantošanu ES likumdošanā, lai veicinātu atvērtu, efektīvu, likvīdu un izmaksu ziņā lietderīgu kapitāla tirgu veidošanos;

6. pauž bažas par sarežģīto regulējumu, kas daudzviet ir vairākos līmeņos, izraisot atšķirīgus un pretrunīgus rezultātus; aicina Komisiju padziļināti izvērtēt finanšu pakalpojumu regulējuma atbilstības nodrošināšanas izmaksas, it īpaši attiecībā uz MVU un jaunizveidotiem uzņēmumiem, lai attiecīgos gadījumos samazinātu šīs izmaksas;
7. uzsver, ka bankām ir svarīga starpniecības loma kapitāla tirgos; uzsver, ka finanšu starpniecība ir svarīga, lai pareizi novērtētu riskus un potenciālo investoru vajadzības;
8. uzsver vajadzību radīt investīcijām labvēlīgu vidi, kura likvidē šķēršļus, kas traucē ilgtermiņa investīcijām, piemēram, kapitāla prasības, kas kavē ilgtermiņa investīcijas infrastruktūrā;
9. uzskata, ka KTS, novēršot ierobežojumus un šķēršļus attiecībā uz iespēju izmantot finanšu instrumentus, piemēram, obligācijas vai akcijas, būtu arī jānodrošina iespēja uzņēmumiem izvēlēties starp finansējuma veidiem;
10. atgādina, ka informācijas trūkums par MVU finanšu stāvokli ir viens no lielākajiem šķēršļiem investīcijām šāda veida uzņēmumos; aicina Komisiju padziļināti apsvērt veidus un līdzekļus, kā uzlabot investoru piekļuvi pārredzamiem un salīdzināmiem datiem par MVU; uzskata, ka īpašas datubāzes izveide, brīvprātīgi apkopojot finanšu informāciju par MVU un jaunizveidotiem uzņēmumiem, varētu būt noderīgs instruments, ar kura palīdzību sniegt informāciju investoriem;
11. atzinīgi vērtē to, ka ir sākusies apspriešanās par Prospektu direktīvas pārskatīšanu, un centienus likvidēt šķēršļus vērtspapīrošanas pieejamībai; prasa atdzīvināt vērtspapīrošanas tirgus, šajā nolūkā izvairoties no pārmērīgi preskriptīviem un sīki izstrādātiem noteikumiem attiecībā uz vienkāršu, pārredzamu un standartizētu vērtspapīrošanu; atbalsta Komisijas priekšlikumu izstrādāt kvalitatīvas vērtspapīrošanas reģistru; īpaši uzsver nepieciešamību finanšu tirgus darīt pieejamus un paplašināt finansēšanas iespējas, kas ir pieejamas MVU un vidējas kapitalizācijas uzņēmumiem; šajā sakarā aicina apsvērt iespēju izveidot MVU kritērijus, kas ļautu bankām veikt salīdzināšanu un noteikt cenu kredītam; prasa uzlabot ilgtermiņa finansējuma pieejamību un izveidot tādu Eiropas mēroga privātas akciju pārdošanas tirgu, kas veicina riska kapitālu, kā arī alternatīvus instrumentus, tādus kā aizdošana bez oficiālas finanšu institūcijas starpniecības un kolektīvā finansēšana; aicina Komisiju kapitāla tirgu savienībā iekļaut “finansējuma kāpņu” koncepciju, risinot atšķirīgās uzņēmumu finansējuma vajadzības visos to attīstības posmos;
12. uzskata, ka finansējuma pieejamībai, jo īpaši MVU, ir būtiska nozīme ekonomikas izaugsmes veicināšanā un darbvietu radīšanā; norāda, ka rentablas bankas, kā arī efektīvi kapitāla tirgi ir priekšnoteikums finansējuma pieejamībai;

13. aicina Komisiju ņemt vērā atsevišķo tirgu īpatnības un ierosināt izmaiņas tikai tajās jomās, kurās ir nepieciešama intervence pastāvošo šķēršļu likvidēšanai; uzskata, ka kapitāla tirgu savienības iniciatīvas pamatā jābūt augšupējai pieejai, valstu paraugprakses apmaiņai un vietējo kapitāla tirgu un ekosistēmu stiprināšanai, tiesību aktu saskaņošanu veicot tikai nepieciešamības gadījumā un īstenojot pasākumus, lai novērstu pārmērīgas reglamentēšanas negatīvās sekas;
14. aicina Komisiju politikas iniciatīvās attiecībā uz KTS īstenošanu ņemt vērā dalībvalstu MVU ekonomiskās un ar kultūru saistītas struktūras atšķirības;
15. norāda, ka privātā kapitāla un riska kapitāla izmantošana piedāvā interesantas finansējuma iegūšanas alternatīvas, jo īpaši jaunizveidotiem uzņēmumiem; aicina Komisiju izstrādāt papildu instrumentus, pamatojoties uz pieredzi saistībā ar Eiropas riska kapitāla fondiem un Eiropas sociālās uzņēmējdarbības fondiem;
16. uzsver to, cik liela nozīme ir ietekmes visaptverošai un šķērsgriezuma izvērtēšanai, un aicina Komisiju sākt detalizētas apspriešanās par visu iesaistīto personu problemātiskajiem jautājumiem un nodrošināt deleģēto un īstenošanas aktu saskaņotību;
17. norāda, ka tiesību akti ne vienmēr ir vispiemērotākais politikas risinājums un ka būtu pienācīgi jāņem vērā nelegislatīvas un uz tirgu orientētas pieejas.

**ATZINUMU SNIEDZOŠĀS KOMITEJAS
GALĪGAIS BALSOJUMS**

Pieņemšanas datums	13.10.2015
Galīgais balsojums	+: 50 -: 8 0: 6
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zigmantas Balčytis, Nicolas Bay, David Borrelli, Jerzy Buzek, Philippe De Backer, Pilar del Castillo Vera, Christian Ehler, Peter Eriksson, Fredrick Federley, Ashley Fox, Theresa Griffin, Marek Józef Gróbarczyk, András Gyürk, Roger Helmer, Hans-Olaf Henkel, Eva Kaili, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Janusz Lewandowski, Ernest Maragall, Edouard Martin, Dan Nica, Angelika Niebler, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Michel Reimon, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Neoklis Sylikiotis, Antonio Tajani, Dario Tamburrano, Patrizia Toia, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Flavio Zanonato, Carlos Zorrinho
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Michał Boni, David Coburn, Cornelia Ernst, Francesc Gambús, Gunnar Hökmark, Benedek Jávor, Jude Kirton-Darling, Constanze Krehl, Olle Ludvigsson, Notis Marias, Marian-Jean Marinescu, Dominique Riquet, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Sofia Sakorafa, Massimiliano Salini, Theodor Dumitru Stolojan, Pavel Telička, Cora van Nieuwenhuizen

ATBILDĪGĀS KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	1.12.2015
Galīgais balsojums	+: 48 -: 5 0: 5
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Gerolf Annemans, Burkhard Balz, Hugues Bayet, Pervenche Berès, Udo Bullmann, Esther de Lange, Fabio De Masi, Anneliese Dodds, Markus Ferber, Jonás Fernández, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Roberto Gualtieri, Brian Hayes, Gunnar Hökmark, Danuta Maria Hübner, Petr Ježek, Othmar Karas, Georgios Kyrtos, Werner Langen, Sander Loones, Bernd Lucke, Olle Ludvigsson, Ivana Maletić, Costas Mavrides, Bernard Monot, Luděk Niedermayer, Stanisław Ożóg, Dimitrios Papadimoulis, Sirpa Pietikäinen, Dariusz Rosati, Pirkko Ruohonen-Lerner, Alfred Sant, Molly Scott Cato, Peter Simon, Renato Soru, Theodor Dumitru Stolojan, Marco Valli, Tom Vandenkendelaere, Cora van Nieuwenhuizen, Jakob von Weizsäcker, Marco Zanni, Sotirios Zarianopoulos
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Matt Carthy, Philippe De Backer, Ashley Fox, Doru-Claudian Frunzulică, Ildikó Gáll-Pelcz, Marian Harkin, Barbara Kappel, Verónica Lope Fontagné, Paloma López Bermejo, Thomas Mann, Alessia Maria Mosca, Michel Reimon, Maria João Rodrigues
Aizstājēji (200. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Anneleen Van Bossuyt, Igor Šoltes